

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947

Петро Андрусів

РІК VI. Ч. 4. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., КВІТЕНЬ, 1949.

ЦІНА 20 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., APRIL, 1949. VOL. VI. No. 4

ПЕРЕДСВЯТОЧНИЙ БАЗАР В АМЕРИКАНСЬКИМ КЛУБІ

Вже два роки як існує Міжнародна Ліга Жінок на вигнанні. Заініціювала її українська група, а саме ОУЖ, якому було від початку ясно, що в багатьох випадках треба буде збірних зусиль різнонаціональних спільнот ДП, щоб досягти більших успіхів.

Ліга розвинула свою діяльність щодо звязків із закордонними жіночими організаціями, але й на терені Німеччини, зокрема Мінхену, вона теж намагалася знайомити ці народи, а також американців і німців, з культурними надбаннями і практичними умілостями тих народів.

Одним з таких засобів були передсвяточні базари які Ліга вже другий рік уладжує в залах американських клубів.

Цього року цей базар відбувся в салі клубу Американського Червоного Хреста. У виставці практично взяли участь тільки чотири народності: литовці, югослави, українці й латиші.

Від української групи виставку доручено зорганізувати кооперативі Жіноча Праця, яка уладила свій „стенд“ з великим мистецьким смаком. Виставлені були різби та вишивки. Зацікавлення було велике і продаж пройшов непогано.

ЗАКЛИК ДО УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

Заклик Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, заснованої на Світовім Конгресі Українського Жіноцтва у Філадельфії до об'єднаної праці для підтримки визвольних змагань українського народу — помістила вся українська національна преса по цей і той бік океану.

Помістили повністю цей заклик українські газети у Злучених Державах, Канаді, Аргентині, Англії, Німеччині, Франції і Бельгії.

ЖІНОЧИЙ ШЛЯХ

В часописі „Вісті“ у Брукселі, в Бельгії, появляється сторінка „Жіночий Шлях“ що служить пресовим органом Жіночої Секції УДК в Бельгії.

Головна Управа і Редакція Нашого Життя пересилають сердечні побажання Веселих Свят Христового Воскресення всім Відділам і Членкам СУА і всьому українському народові по цей і той бік океану

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Провід Світової Федерації Українських Жіночих Організацій пересилає всім своїм організаціям, їх членству і всьому українському жіноцтву щирі побажання з нагоди Христового Воскресення.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

До всіх відділів і всіх членок Союзу
Українок Америки кличемо
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ОКРУЖНА РАДА ВІДДІЛІВ СУА
у Філадельфії, Па.

АВСТРАЛІЯ БАЖАЄ УКРАЇНЦІВ

Уряд Австралії заявив що українських скитальців прийме без усяких обмежень, але для інших національних груп назначив обмеження, щодо віку, родин і кількості імігрантів.

НАСЕЛЕННЯ БРАЗИЛІЇ Й АРГЕНТИНИ

Населення Бразилії досягло вже 50,000,000, а населення Аргентини за останніх 35 років зросло до 16,300,000.

Вся Південна Америка має сьогодні 100,000,000 людності.

УКРАЇНСЬКИЙ ЖІНОЧИЙ ЗІЗД В ЛОНДОНІ

У днях 5 й 6 березня відбувся в Лондоні перший український жіночий зїзд у Великій Британії.

Зїзд оформив організацію українських жінок як автономну секцію при СУБ, на основі правильного, затверженого Радою СУБ. На місце уступаючої п. Г Карпинець головою обрана п. Мирослава Дубляниця а делегаткою до Світової Федерації Українського Жіноцтва п. Івана Вітошинська.

Зїзд прийняв постанову про організацію власної фінансової бази (творення варстатів кравецьких, вишивкарських, народного мистецтва) і творення жіночих секцій у більших українських осередках Британії. Крім того зїзд займався питанням опіки над дітьми, широко обговорив справи, звязані з моральною опікою. Радить українським жінкам вдержувати добрі звязки з британськими жіночими організаціями. Заохочує плекати народні звичаї і традиції, як основу здорового національного світогляду і засіб в боротьбі з духовною депресією, що її викликає туга за батьківщиною. Заявляє свою готовість підтримати наші Церкви в ширенні моральних цінностей серед українського громадянства.

Зїзд вітає постанову Світової Федерації українських жінок і готовий з нею співпрацювати.

Союз Українок Америки і Світова Федерація Українських Жіночих Організацій вислали зїздові привітання, на яке вже одержали відповідь із заявою про бажання співпраці.

НОВІ ЖІНОЧІ ЛІТЕРАТУРНІ ТВОРИ

На книгарняних полицях Києва появилася книжка Оксани Іванської „Тарасові Шляхи“ Знову Ольга Джиджурда опублікувала спомини про працю на кораблі, що вивозив рабів із Севастополя.

Кампанія на пресовий фонд Нашого Життя продовжується у квітні.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Реданція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата у Злучених Державах \$2.00 річно, на пів року \$1.25. В Канаді \$2.50 річно, на пів року \$1.50. Поодинокі число 20 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$2.00 per year — \$1.25 for 6 months. Subscription in Canada \$2.50 per year, ½ year \$1.50. Single copy 20 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

У Воскресний День

О, Боже, як хочеться в батьківській хаті Воскресний День Правди зустрічати!

Ми знову святкуємо Воскресення Христове поза кордонами Батьківщини. Та хоч як нам це прикро, то все ж таки ми тут почув'ємося вільними людьми і можемо це свято Воскресення Христового провести за традиціями нашого народу. Всі інші, яким судилось жити у рідних селах і містах, святкують сьогодні тайно, у страсі, смутку і німій болючій мовчанці. Без Великодніх дзвонів, без Воскресних пісень.

Сьогодні регоче на наших землях глухом демон неправди, демон насильства і руїни.

Дзвіниці Святософійської і Святоюрської церков заміли на наказ Кремля. Не чути співу гагілок, не чути радісного сміху діточок, не видно веселих лиць, при обміні крашанками.

Замовкло все, відколи безбожний ворог наїхав нашу Батьківщину. Тільки матері пошепки оповідають своїм дітям про те коли ще вільно могли хвалити Воскресшого Христа по храмах Божих і по своїх домах.

Однак усі життєві бурі, що проходили і проходять над нами, не зломлять нас. Хоч ворог убиває нас фізично, та не може убити у нас віри. А саме свято Христового Воскресення, є символом віри і перемоги Правди над неправдою.

Віра релігійного характеру в перемогу Правди над неправдою єднається з вірою в перемогу національно-політичної правди—у воскресення української держави.

У страсний тиждень нашої національної правди, як колись у Христовий страсний тиждень, чимало людей захиталось у вірі й почали сходити на манівці. Але на рідних землях віра у воскресення сильна і непохитна. А виявом цього є Українська Повстанська Армія яка продовжає боротьбу проти ворога окупанта, не зважаючи на глум і лють його, в обороні віри наших предків, в обороні спокою і щастя українського народу. З вірою у перемогу Правди над неправдою зустрічають сьогоднішнє свято Воскресення Христового, з крісами в руках, наготові. Не по церквах а в землянках, у ярах і в лісах вони зустрічають нинішній Великий День. І вірять вони твердо у те що і наше воскресення прийде по страстях в яких Україна жертвувала й жертвує мільйони своїх найкращих синів і дочок. І вірять вони що прийде час коли на всіх українських землях у всіх українських церквах, задзвонять вільно дзвони, і весь український народ могутньо заспіває вільними устами Христос Воскрес! А тому зберігаймо віру в перемогу нашої національної правди, в себе самих і своїх ближніх, серед свого оточення. І памятаймо при тому, що віра без діл мертва.

Бо вірючи у те що наша правда переможе, вірючи в національно-політичне воскресення України, ми зберігаємо чистоту своєї душі і застановляємось над кожним нашим ділом.

Остання війна зруйнувала спокій і щастя мільйонів родин. Наші сім'ї розкидані по цілому світі. Одні з них на рідних землях, інші на засланнях в концентраційних таборах смерті, а ще інші скитаються по таборах в Західній Європі. Тому ми повинні призадуматись, чи ми не могли б в дечому кому об'легчити. Поставмо перед собою питання: З чим ми будемо колись спільно зустрічати Воскресення України? Це питання вимагає від нас позитивної відповіді, не викруту, що його прикрашуємо гарними словами. Бо віра живе в сумлінні, а свого власного сумління не обдуриш. І те саме наше сумління наказує нам викинути з наших сердець ненависть до своїх ближніх.

Разом з цим розважмо, що в ім'я нашого власного добра, в українському суспільному житті треба відновити добру волю, довіря і спокій. Великодні рефлексії спонукують нас до зміцнення нашого органічного об'єднання спертото на дусі нашого многотраждального геройського народу. На дусі жертвенності і віри воюючої Батьківщини. Щоб ми, колись у день нашого національного Воскресення поруч наших братів які несуть на своїх плечах важкий тягар боротьби, могли сміливо заспівати Христос Воскрес!

Стефанія Шаран.

Соломяні вогні

До чину, до кожного кроку вперед, до кожного сміливішого виступу потрібно крім рішення, крім активності ще й захоплення, запалу.

Запал — це гарне слово, чудовий стан душі. Це власне та сила що далеко робить ближчим, мрію дійсністю. Запал мусить мати кожна провідниця, кожний провідник.

А нам треба віри щоб чуда творила, щоб запалювала всіх до чину.

В суті речі у нас забагато ентузіазму, тільки те наше захоплення це соломяні вогні що швидко спалахнуть, а ще скоріше погасають.

Оцей нездоровий нахил у нас до тих соломяних вибухів стає щораз то більш нездоровим явищем. Люди починають тратити почуття важності всяких постанов та збірних ухвал і почуття відповідальності за свої слова.

Хто завжди стояв і стоїть за здорові життєві основи в нашій народі, мусить боротися з тими „соломяними вогнями”

Коли хочемо шукати прикладів, так не треба сягати аж у життя цілої громади. Візьмім тільки життя нашої організації.

Ось зіхались делегатки на конвенцію, радили й переговорювали, вкінці ухвалили те що найможливіше до виконання. Радість, захоплення що все піде гарно, що організація процвітатиме. Не доїхали ще делегатки додому, а вже те захоплення остигає, родяться різного роду сумніви. Який думаєте, здала ця делегатка звіт, коли у неї захоплення вже спепеліло? Не було тієї віри що чуда творить, не могла вона його, того захоплення передати членкам свого відділу. Пра-

ця не посунулась ні один крок вперед.

Або у відділі: рішили зробити щось важне, гарне, корисне. Всі захоплені, от буде гарно. Та за тиждень, два, десь той запал пропав. Спалахнув вогонь, остався попіл не вдалось ніщо зробити.

І так без кінця; можна давати приклади соломяного вогню. До цього ще брак словності, брак почуття відповідальності за свої вчинки, а це все просто вбиваюче.

Так не може бути. З цим браком відповідальності за свої постанови та обіцянки, з тим великим браком витривалості серед нас, треба рішуче покінути.

Це має дуже погані наслідки для нашої праці, загалом для нашої всенародної творчої думки.

Найперше витворюється такий стан що нікому не можна вірити, ані на щонебудь певне рахувати бо — не маємо в собі почуття обов'язковості, чи попросту словності. Сьогодні можете одержати чимало запевнень на справу, а завтра можете зостатись самі.

В нашій суспільній житті нема примусу. Всі громадянські, організаційні обов'язки, що їх сповняємо, перебрали ми на себе добровільно, і їх не виконувати — це тесаме що втратити довіря й повагу.

Не будьмо соломяними ентузіастами.

А натомість нехай у наших серцях жевріє великий вогонь віри у краще Зовтра Української Нації.

Привчаймось бути словни, та відповідальні за наші діла, за нашу працю.

Лише тоді може бути з нашого запалу й наших трудів тривкий успіх.

Л-ка

КАМПАНІЯ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД НАШОГО ЖИТТЯ

(До 22 березня, 1949)

Відділ 1, Нью Йорк	\$25.00
Відділ 8, Бронкс	20.00
Відділ 14, Клівленд	25.00
Відділ 20, Філадельфія	20.00
Відділ 25, Клівленд	25.00
Відділ 28, Ньюарк, Н.Дж.	20.00
Відділ 42 Філа., збірка	18.00
Відділ 59 Болтимор	10.00
Від. 61 Дітройт, збірка	16.50
Амелія Бохей, Філа.	15.00
Анна Сивуляк, Філа.	5.00
Іванна Бенцаль, Н. Й.	5.00
Кат. Шемердяк, Шикаго	5.00
Е. Корнат, Елмгерст	3.00
Марта Герийчук, Ла-фаєт, Н. Дж.	3.00
Марія Пулк, Акрон	2.00

Анастасія Зепко, Акрон 2.00

По 1 дол.: Василина Шевчук Бриджпорт; П. Ярємова, Нью Йорк; Анна Досаненко, Нью Йорк; Агафія Хомяк, Дітройт; Марія Лучка, Дітройт; Марія Тарас, Дітройт; Стефанія Чапельська, Елизабет, Н. Дж.; Агафія Фіца, Шикаго.

Збірка на Пресовий Фонд Нашого Життя продовжується ще у цій місяці квітні, тому слід приспішити щоб успішно завершити цього річну кампанію.

10,000 УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ У КАНАДІ

До Канади досі прибули з Європи більш як 10,000 нових українських іммігрантів.

Іванна Бенцаль
Організаторка СУА

Не словами а ділами

Іванна Бенцаль

Усе що живе у природі, потребує відповідної поживи, щоб жити й розвиватись. Усе, що створене людськими руками чи умом, потребує належного догляду й уваги, щоб воно існувало.

І організація потребує безустанного догляду, підсилення, порушення нових думок та ініціативи для успіху й розвитку. Вона потребує духових соків, які збагачували б ниву, які забезпечували б їй життя та зріст, які дали б їй силу йти вперед.

Хто ж має достарчити тієї живучої сили організації?

З одної сторони всі ті корінчики-членки, які своєю активністю піддержують організацію. Ті що виповнюють свої організаційні обов'язки, беруть участь у всіх імпрезах, приходять точно на збори, цікавляться справами відділовими і загально організаційними і готові на кожний поклик організації.

З другої сторони — провід, який дає напрям, вказівки, інтересується членами, та старається дивинути організацію на вищий рівень.

Це так би назвати порядкування хати в середині. Але ж не на цім кінець. Добра господиння дбає, щоб її хата була чепурна й назверх.

Отже нам треба дбати про свою організацію теж назверх. Помилкою є думати, що коли ми члени добре думаємо про нашу організацію, то вже всі так думають.

Бо щоб і другі люди думали про неї, треба нам про це подбати. Треба ділами показати доцільність організації, треба самим збудувати її престиж.

Організація дає нам членам повагу, але ж і ми будемо повагу організації своєю поведінкою, чесністю, моральним становищем, свідомістю і знанням.

Не все і не всі членки мають нагоду говорити про свою організацію. Буває що одна, чи дві їх заступає, тому вибір репрезентації та уряду є дуже важний. Бо так є, що по репрезентації судять цілу організацію, а коли вона не виявляється як слід із своїх завдань, то тоді тратить організація.

Союз Українок Америки може похвалитись свідомими членами і свідомими відділами які високо держать прапор СУ, які своєю мозольною пра-

цею добули йому велику повагу й признання. Треба й далше щоб усі відділи виявляли свою живучість, щоб усі вони вливались бистрими потоками у спільне русло, та могутньою струєю плили в море національного життя.

Нема оправдань на бездільність. Праці подостатком під теперішній час. Наприклад: свята, академії в честь визначних людей, просвітні сходи рефератами, вистави мистецтва, культурні виступи між американцями, зїзди, дні жінки.

Є чим заповнити цілий рік. Деякі відділи заледви мають час на передишку. Коли нема сил у відділі чи брак планів, вдатись за порадою до Централі СУА але не викручуватись від праці словами „не знаємо як” Хто хоче працювати, спосіб знайде.

Пам'ятаймо, що по світовім конгресі українського жіноцтва й створенні Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, зачинаємо новий розділ нашої історії і мусимо подбати, щоб він був записаний не словами, а ділами.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Подається до відома що пані Іванна Бенцаль, організаторка СУА, готова поїхати на запрошення до відділів СУА.

Вона поїде також організувати нові відділи СУА.

Письма у цій справі просимо писати до Централі СУА.

Дітройт, Мишиген

Дня 27 лютого померла в Дітроїті, Мишиген, **Анастасія Манджак**, членка 27 відділу СУА, проживши 57 років. До Америки приїхала вона молодю дівчиною із села Гореславичі, в Галичині.

Належала до 23 відділу СУА від його заложення, була завжди активна, ніколи не відказувалась від праці для громадської справи. Була доброї й гарної вдачі і тому всі її любили та з великим болем серця прийняли вістку про передчасну страту.

Так усі членки відділу взяли участь у похороні. Голова п. Ясінська купила жовто-синю ленту й дала виписати золотими буквами "Остання прислуга СУА, відділ 23" Лента була на домовині з квітами.

Два вечори о. совітник С. Побуцький відслужив панахиду в заведенні погребника Градовського. Усі членки 23 відділу співали підчас панахиди. На похороні також всі членки відділу поставали з відзнаками у два ряди, і так відпровали тлінні останки Покійної до церкви де теж стояли у рядах. По Службі Божій і панахиді знову наші членкині відпровали Покійну аж на цвинтар, де також уставилися двома рядами. О. Побуцький відправив похоронний обряд, почім голова п. Ясінська сказала прощальну промову.

За таку гарну останню прислугу своїй сестрі з товариства наш 23 відділ СУА дістав загальне признання, як від своїх так і чужих. Ця пошана належала Покійній, але наше товариство сповнило свій обов'язок якнайкраще, що часто не трапляється.

Зокрема дякував нашому відділові чоловік Покійної яка зоставила у смутку крім нього ще двох синів, дочку, дві невістки, зятя і двоє внуків.

Марія Чероба, секр.

Людмила Івченко в Америці

Завдяки старанням Союзу Українок Америки приїхала 29 березня до Злучених Держав п. Людмила Івченко, талановита українська письменниця і

журналістка та заслужена громадянська діячка на Великій Україні і в останніх роках на скитальщині. Як відомо, пані Івченко є заступницею голови Обеднання Українських Жінок (ОУЖ) і Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), а теж кілька років редагувала на скитальщині журнал Громадянку, орган ОУЖ.

З Нью Йорку пані Івченко

приїхала до Філадельфії, де на залізничній стації привітали її п. Анна Сивуляк, фінансова секретарка СУА, пані Пушкар і Хомин, професор Гарасимович і д-р Цегельський.

Вітаємо сердечно паню Івченко серед нас в Америці. Тепер наше громадянство матиме змогу пізнати нашу визначну письменницю і патріотку. Вперше її привітає українське громадянство Філадельфії 10 квітня на Зїзді Відділів СУА, який скликає Окружна Рада Відділів СУА у Філадельфії.

ПРЕСОВИЙ ФОНД НАШОГО ЖИТТЯ

Кампанія Пресового Фонду Нашого Життя цього року мала досі доволі гарний успіх. Активні відділи СУА і членки, розуміючи вагу і значення своєї власної незалежної газети, поспішили у перших двох місяцях зо щирими дарами на пресовий фонд. Однак більше

є таких що досі ще мовчать, не одізвались на заклик свого часопису щоб забезпечити основні його існування. Та вони ще мають час у цім місяці квітні поспішити із своїми жертвами.

Не потребуємо повторяти що Наше Життя не є багате, що не має ані своїх бизнесів ні бизнесових оголошень, ані соток тисяч передплатників, а тільки невелике порівнюючи число своїх передплатників і читачів, а в додатку щире зрозуміння потреб незалежної української газети, виявлене у жертвах на Пресовий Фонд Нашого Життя.

Прохаємо подбати про дари на Пресовий Фонд, але рівночасно також збирати і присилати постійно передплати нові та відновляти старі, пам'ятаючи що передплату завжди треба посилати наперед, щоб установа могла відповідно скласти свій річний бюджет.

Якщо в вас є серце, тямте про наших скитальців!

Значення рідної мови

Рідна мова в житті нації має величезне значення. Нація тільки тоді є нацією, коли вона своєю національною культурою творить рідною мовою. Нації, які втрачають рідну мову і приймають чужу, не мають духовної самостійності, не проявляють ініціативи, а проявляють лише апатію, млявість і самим процесом життя засуджують на смерть.

Отже рідна мова — душа народу. Позбавити народ рідної мови — навязати йому чужу для нього мову значить відняти в нього душу, зробити народ бездушним; мертвим. Французький історик літератури Гастон Наріс про рідну мову пише: "Зв'язки думки та вислову — такі великі й тісні, що змінити народові мову — це те саме що переміняти йому душу". Бельгійський письменник Ван Беере пише, що "переміняти народові його природну мову — це те саме що вчинити духовне вбивство народу". Всесвітній вчений психіатр Крафт-Ебінс пише, що рідна мова — це найважливіший чинник для розвитку духовного життя людини. Ті народи, що досі не національної свідомості дуже дорожать своєю мовою, як дійсним, природним і дорогоцінним народним скарбом, м'яким колективною духовною діяльністю великої кількості попередніх поколінь.

Латинська мова колись була рідною мовою. За ті часи римські письменники витворили й залишили нам перлини творчості, чудові зразки мови й літературної продукції. Але вона не лишилася за розвитком народу, а, порвавши із живим джерелом свого життя й краси, спиймалась у своєму розвитку, перестала бути "совістю і сповіддю народу". Хоч цю говорили й писали усі вчені люди світу, а проте ніхто з тих людей не залишив цієї мовою жадного мистецького, талановитого твору. Тимчасом італійський народ розвивав свою народну мову, дав нам багато видатних письменників, що писали нею, починаючи від великого Данте, і зробив її літературною мовою.

Почавши із 16 століття українська народна мова буйним квітом розквітала й розквітла в літературну і наукову мову і дала нам прегарні зразки мистецької творчості. Квітка-Осиповиченко писав українською і російською мовою, але став тільки видатним українським письменником, бо російські його твори були творами невеликої мистецької вартості. Шевченко, що писав українською мовою, показав усю глибину

своєрідної сили і цим воскресив в історії особу українського народу, а разом з цим закріпив за ним вільний і самостійний орган виразу думок — його мову, на яку український народ може розраховувати як на тверду основу свого самостійного культурного життя серед інших народів Європи.

Всі характеристичні риси української народної психіки відбилися також і в мові народу. Бо мова є безпосереднім відбиттям не тільки фізіологічних особливостей вимови, що проявляється в особливому акценті, властивому мові кожного народу, але й усього душевного складу народу. У словнику, фразеології мови кожного народу засвідчені нерідко інтимні й своєрідні риси його фантазії, чуття і думок, яких не можна передати мовою іншого народу.

Одно слово, рідна мова кожного народу, і зокрема українського народу — це живий символ його збірної особи, його духовного життя і його творчого генія. Тому й не дивно, що для багатьох людей зречтись своєї рідної мови рівнозначне тому що зречтись частини свого власного "я". Наслідком такого зречення дійсно є те, як довели видатні психологи й педагоги, деяке викривлення душевної природи людини, що виявляється, з одного боку, в певній знебарвленні в людині її думок, чуття, волі, з другого боку, проявляється в байдужності до рідного оточення, до свого краю, народу, до своєї рідної національної культури.

Ніколи чужа мова не зможе в такій мірі викликати творчий акт думання, зблизити людей в такі органічні групи, як це може зробити тільки рідна національна мова.

Особливо велике значення мають мистецькі твори, писані рідною мовою. Такі твори завжди викликають більший інтерес у читача. Читач глибше проймається думками автора, краще їх розуміє і зазнає від них деякого душевного зворушення. Читач наближається до письменника, споріднюється з ним. З цього погляду література і мова — це ті великі чинники, що вяжуть людей в громаду значно сильніше, ніж політика та інші чинники, спрямовані на зближення людей між собою.

Українська мова, як національна мова українського народу, дуже зразково виконала покладену на неї національною природою місію, хоч і зазнала у своєму історичному розвитку великих утисків від ворогів української нації. Усна мова народу була тим невичерпним джерелом, звідки письменники й поети брали поживу для своїх творчих зусиль у сфері літературного думання. Великі генії українського народу — Шевченко, Франко, Леся Українка та інші своєю творчою діяльністю найбільше сприяли тому, що українська мова як творча сила нації стала могутнім засобом розумової діяльності народу, що творчими зусиллями своїх індивідуальностей прагне до здійснення свого національного ідеалу.

Українська мова творча сила української нації, і через те її треба якнайбільше плекати й оберігати, спрямовуючи її на той шлях, яким іде розви-

ток цілої української національної культури. Українці на чужині таксамо і, може, в найбільшій мірі повинні оберігати цей дорогий скарб рідної національної культури. Українці на чужині несуть найбільшу відповідальність перед своєю нацією у збереженні основ рідної мови, якщо вони шире хочуть належати до цієї нації, не зраджувати її тисячолітніх традицій, звичаїв. Треба пам'ятати, що тільки рідна мова в найбільшій мірі оберігає національне обличчя людини, яка потрапила на чужину в силу тих чи інших обставин.

Розсіялись по світі українські скитальці, понесли світові скарби рідної національної культури, отже й рідної мови. Сповнені великим моральним обов'язком перед нацією, вони повинні й далі ці скарби оберігати від могутніх хвиль чужомовного оточення і впливу. Обставини життя примушують багатьох вивчати чужу мову, стикатися з чужою культурою, до якої, розуміється, треба ставитися з великою пошаною, але разом із тим треба всіма засобами оберігати на чужині рідну мову, рідну культуру, ту найбільшу відраду, що її можна мати на чужій землі у важкі хвилини туги за рідним краєм. Великий наш поет Тарас Шевченко терпів тяжкі моральні муки на далекому заслання, і рідна мова, якою він виливав на папері свою тугу, була для нього найбільшою втіхою в житті. Шевченко ніколи не забував про свій народ, про свою рідну мову, яку він любив такою палкою любов'ю, бо рідна мова для нього була душею його народу, для якого він віддав своє життя.

Отже, рідна мова має велике значення для самої людини що відірвалася від свого народу і потрапила у вир чужого оточення. У цій випадку рідна мова служить тією провідною зіркою, яка освітлює важкий шлях чужинського життя, життя, сповнене серце надією на краще майбутнє, вселює віру у свої сили і в кінцеву перемогу в боротьбі за кращу долю. Рідна мова на чужині саме є тією наймогутнішою силою, що тримає рівновагу духа і приносить людині цілковите заспокоєння у важкі хвилини життя на чужині.

Проф. П. Ковалів.

Зізд Відділів СУА у Філадельфії

В неділю, 10. квітня 1949 р.

В 2-й ГОДИНІ СПОЛУДНЯ

відбудеться

У ВЕЛИКІЙ САЛІ ТОВАРИСТВА ГОРОЖАН

при 849 Норт Френклин стріт у Філадельфії

ЗІЗД ВІДДІЛІВ СУА ФІЛАДЕЛФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

На цій зізді попросаємо перед поворотом до Європи
п. ІРИНУ ПАВЛИКОВСЬКУ, голову ОУЖ в Німеччині,

і привітаємо п. ЛЮДМИЛУ ІВЧЕНКО

письменницю і журналістку, яка щойно прибула до
нас з Європи

ПІСЛЯ ЗІЗДУ ВІДБУДЕТЬСЯ СПІЛЬНА ВЕЧЕРЯ

Запрошуємо на цей зізд і на вечерю всіх
українців та українок з Філадельфії й око-
лиці, а зокрема нашу молодь.

Окружна Рада Відділів СУА Філадельфії

Junior League Section

HELEN MURAL, Junior Vice-President UNWLA, Contributing Editor, OUR LIFE

Something more than social activities

We American Ukrainian youth join a Ukrainian organization, for the most part, because our friends belong and everyone seems to have a wonderful time at the meetings and social functions. We join for fun and fun we have singing "Mala ya mooza peyaka," and dancing Kolomeyka with "nashee" girls and boys.

Consciously or unconsciously we Jr. League girls fulfill the first aim of the Ukr. Nat'l Women's League when we join together in social groups. As the constitution of our League points out "the aim of the UNWLA shall be to organize women of Ukrainian birth and descent, living in the United States of America, for SOCIAL ACTIVITIES." But just as our affiliation with the UNWLA doesn't begin and end with singing and dancing, neither does the purpose of the League begin and end with SOCIAL ACTIVITIES. If we read a little further into the constitution we find that we unite and organize for "social, educational, civic and humanitarian cooperation and activities, for mutual aid, for cultural and humanitarian assistance to Ukrainians outside the United States and for organized participation in American, Ukrainian and international women's actions."

As the saying goes, that includes a lot of territory!

Naturally we all recognize that it is through social channels of organizational activities than an individual can be directed more easily to the more serious problems, purposes and deals of a given group. It is understood that at first new members (and I am guilty along with many others) will find interest only in the socializing element of the Women's League. This does not mean that these girls lack depth in their thinking, nor does it mean that those of us who see more to the League than a good place to meet and to gossip once a month should lose patience. Nor does this fact relieve us, however, from our obligation to show and to teach these newcomers the real significance of membership in our organization.

Gradually we must indoctrinate these uninformed girls with the historical development of Ukrainian women organizations which dates as far back as 1884. We must tell the inspiring story of the circumstances that led to the organization of Soyuz Ukrainok in May, 1925 in New York City after the International Council of Women met in Washington, D. C. By explaining the scope of the National Women's League, its achievements and what it hopes to achieve we must invariably instil a sense of pride and understanding, and with this pride and understanding will come the desire for something more than a gossip session once or twice a month.

Hand in hand with this "recognition," comes the matter of support of the National League. "In unity there is strength." The National League is as strong as your Jr. Branch, my Jr. Branch and all member branches will allow it to be.

As Jr. members of the UNWLA that does not infer that we are not old enough, mature enough to assume our share of the responsibility for the well-being of our organization. It is up to us, as well as the older branches, to help support our newspaper, to help in such a worthy enterprise as the publishing in English of the works of our Ukrainian writers, and to cooperate generally in all of the undertakings of the League.

At present the League needs financial aid for "Our Life." As with all non-profit newspapers, "Our Life" runs in the red and must rely on outside contributions for its existence. If your treasury is small and your branch is struggling through the period of infancy, your national organization does not expect you to jeopardize the running efficiency of your group by draining your treasury. But there are many branches whose bank balance runs into hundreds of dollars who seem to be unaware of the great need that exists. Is your branch or your mother's branch guilty?

We have asked and now we want to announce a "give." (And incidentally, it appears that it is just as difficult to give something as it is to receive). The UNWLA offers three scholarships of \$100.00 each in the field of Medicine, Music and Journalism. Strive to find among your members of the Junior League worthy candidates for any of these scholarships. Send in the names of your candidates along with qualifications to Mrs. Maria Holowaty, Chairman of the Scholarship Committee, 866 N. 7th St., Philadelphia 23, Penna.

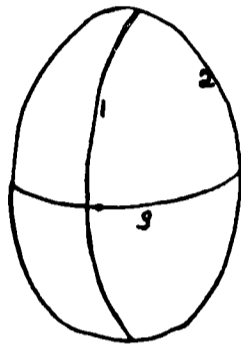
PYSANKY

With the observance of Lent and Easter just around the corner, Ukrainian women and girls are busy making successful or futile attempts at designing pysanky. Those who tried to make the traditional Easter egg for the first time know only too well that perfection comes only after much loss of sleep and a do or die constitution.

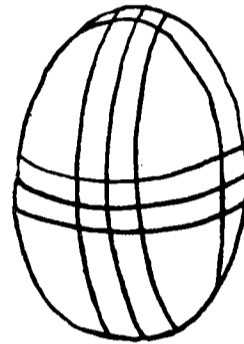
For those of you who wish to take your first plunge (and our sincere good wishes for good

will be a slightly darker shade, till the last background color is purple or black."

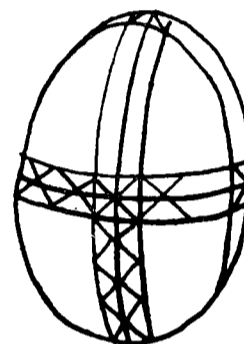
"Now for the actual execution of the design—don't be scared, it's really simple, if you start by standing the egg on a small whiskey glass and draw a line around the rim. There is line no. 1—now just make it double. Line no. 2 is just parallel, but one quarter inch toward the top. Double that too. Turn the egg over on the glass and re-

Diagr. 1.

Diagr. 2.

Diagr. 3.

luck go out to you), we print herewith Miss Mildred Milanowicz's directions for that "special Easter gift."

"First you go to the corner drugstore and buy a cake of beeswax, dark. At the stationer's you buy some pen-holders and several Speedball pens, no. 5 and 6. You buy dyes (or do

peat. Easy! Line no. 3 is easy too. There are four of them—equidistant. Calipers, sure. Put a string around the middle, divided into four, will measure off the quarter spaces too. A real Ukrainian, however, has a good eye that just makes the lines geometrically perfect—it's practice, just practice."

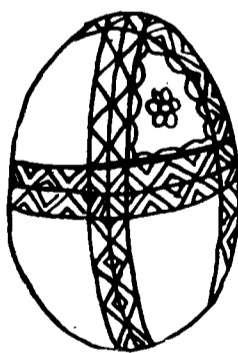
"And you've resigned yourself to a Lenten diet of hard-boiled eggs—those on which the wax was smudged by your tight nervous grip—those which you cracked right at the finish when you were rubbing off the melted wax. You would hold it too close to the candle."

In-as-much as we have now overcome the initial struggle of making our first pysanka, another battle is bound to be fought when we go to church on Easter morning with our baskets to be blessed and the pride of our life tucked in a central location in the basket. Barely have we finished, it seems then some handsome fellow from the parish is out to "steal" our pride and joy. (He didn't work umpteen hours over it).

But in all truthfulness, the boys have every right to expect a shower of your attention in the form of pysanky. As you know the custom in Ukraine was for a girl to give an egg which she had designed to her favorite boy friend.

you prefer making your own by pouring hot water over colored crepe paper and adding a jigger of vinegar?) Now you are all set with your lighted candle (to heat your pen-point before you stick it into the beeswax), your tray of glasses of different dyes is before you, you have old spoons on hand, some old cloths and, oh yes, EGGS—dozens."

"You have heard all about waxing outlines and solid white parts of the designs first on the nice clean egg, and you are first going to dye it yellow. Then, when you wax in the yellow parts of the design, you'll dye it red, and each successive color

(Continued on Page 6)

JR. LEAGUE REPORTS

DETROIT, MICHIGAN

Jr. Branch 61 was honored with the presence of Miss Helen Mural on February 19, 1949, at a tea held at the home of Mrs. Ann Pyndyk. She was introduced to our members by Mrs. Pauline Budzol, third Vice-President, who was also a guest.

Miss Mural gave us an interesting informal talk and a discussion followed which helped to clear up a few problems and created a better understanding of League functions.

We all were so impressed with Miss Mural's talk and so glad that the Jr. Section returned to "Our Life", and recognizing the financial need for the newspaper, we gathered donations to the sum of \$16.50.

Since most of our members are married, talks progressed from children to husbands, to cooking, to sewing etc. As the saying goes, one word led to another, and we finally came back to League affairs.

The evening was climaxed with refreshments. Mrs. Pyndyk prepared a new tea which was very tasty (if you love tea, see recipe below). She served fresh strawberry pie with whipped cream, cherry-topped cream pie, cherry pie and tort cookies. Diets on the part of some members were forgotten as the assorted desserts gave way to temptation, and will power went out the window in favor of extremely high calories.

Before the evening ended, we discovered that Mrs. Budzol had a birthday the next day, so at the stroke of twelve we sang "Happy Birthday" and "Mnohaya Lita."

We had such a gay party and everyone enjoyed themselves so

much that we hated to go home, but we had another busy day ahead of us.

On the 20 a concert was held at the Ukrainian Home in Hamtramck commemorating the 77th birthday of Lessya Ukrainka given by Branches 5, 31 and Jr. Branch 61. Miss Mural was guest speaker and again she "came up to bat" for American Ukrainian youth. We need more people like her. Too bad she wasn't born twins. The finest local talents participated and helped make the concert a huge success.

The profit of \$400.00 is going toward publishing Lessya Ukrainka's works in the English language.

And to all tea lovers, here's ready discovered it:

the recipe, if you haven't al-

Parade Ski-Ball

4 tbs. black tea
4 tbs. whole cloves
1 tbs. allspice berries
8 cups brisk boiling water
8 cinnamon sticks
Sugar and lemon

Measure tea into teapot; add cloves and allspice berries. Pour in water. Let steep five minutes. Pour into cups holding cinnamon stick. Use sugar and lemon to taste. This makes eight generous servings. If this proves too strong for your taste, use smaller amount of cloves and allspice berries.

Hope you like it as much as we did.

Signed

Junior Br., Detroit.

CHICAGO, ILLINOIS

The annual meeting of Branch 56 was held March 1, with election of new officers the main attraction on the agenda. Here are the results:

Ann Zelisko, President; Helen

Brudny and Irene Mandjac, Vice Presidents; Stephanie Brudny, Treasurer; Stephany Jendzio, Reporter.

Helen and Irene will handle all social affairs—the girls are anticipating a big year.

AKRON, OHIO

Plans are being formed for the annual "Parent Day Program" by the Akron Jr. League Branch 51 for May. Again this year the theme will not be revealed until the program is actually presented. It will, however, definitely be on the humorous side.

The girls themselves are once more writing, directing and presenting this event and from all appearances, it looks as though they will live up to the reputation they have gained from past performance. This year the Jr. Leaguers are fortunate in having Mrs. Helen Syroid not only to play the music for the "Parent Day Program," but also to accompany the girls on the piano when they begin to sing their favorite Ukrainian songs that never fail to fill the halls of the International Center following the business portion of the monthly gatherings.

DETROIT, MICHIGAN

The girls from the Olena Telihha branch (58), concentrating on the cultural aspects of Ukrainian traditions, have found that the Ukrainian arts aren't as easy as an innocent bystander might assume. The last project was designing "pysanky." That the patterns the girls achieved may not resemble anything ever seen before is due to the fact that wax and pens have wills of their own.

After several sessions in the basement of a member's home the girls agreed that it was fortunate for the reputation of Uk-

rainian art that the noble attempts were made "underground." But nothing swerves branch 58 from its determination to be useful citizens. The girls volunteered their services to the National Crusade for Children and, when called, came down en masse took off their shoes

sang Ukrainian songs and worked like a Ford production line. They worked so well that the committee complimented them as being the best workers of all the volunteers besides being the most fun.

CLEVELAND, OHIO

At the February meeting, Br. 60 discovered that making a neat cross-stitch requires a powerful lot of concentration! Silence reigned as the girls diligently counted stitches. The girls were happy that they had finished their business meeting before Mrs. Emil Bilecky proceeded to instruct them. Plans are under way for a gigantic May dance, most of the proceeds going for worthy UNWLA causes.

PHILADELPHIA, PENNA.

We understand that Stephanie Wochok and Helen Streit have been selected as reporters for Branch 52. As yet we have not heard from them, but we are anticipating a lot of news from Br. 52 for the next edition.

Branch 57 still remains silent. What gives, girls?

BROOKLYN, N. Y.

Brooklyn sneaked up on the editor. We apologize for not being aware of your existence. Please contact the editor at your earliest convenience as all of us would like to hear more about your group.

HELEN LOTOTSKY RECUPERATING FROM ILLNESS

Mrs. Helen Lototsky, President of the U.N.W.L. of A. and editor of "Our Life," is recuperating at home after being treated for a nervous eczema condition at Skin and Cancer Hospital in Philadelphia. Her illness made it impossible for her to be the main speaker at the Lessya Ukrainka concert held in Detroit in February, and to meet with Soyuz Ukrainok branches in Pittsburgh, Cleveland and Detroit.

Mrs. Lototsky has been invited to speak in Toronto, Canada, on the 27th of March and if her health permits, she may visit in Pittsburgh, Cleveland and Detroit as originally planned.

PYSANKY

(Continued from page 5)

There are many of our American Ukrainian boys who lament this almost extinct custom in the United States. Many go to church with a renewed fire of hope burning within, only to be disappointed once more when on Easter morning they return from church with not a single Ukrainian egg.

The boys seem to think that those of us Ukrainian girls who work hard and long to make pysanky devote so much of our time and energy to the task that we are unwilling to let these treasures lose our sight.

But just think, girls, what we will gain from our loss!

Valentina Saczkowski announced the "winner" and "Sweater Queen" by Michael Zaderecky, President of the Ukrainian Youth League of North America during the Ohio State League's Sports Rally held in Cleveland, Ohio

"THE MONTH'S WASH"

The important news of the month from Akron is Dorothy Sudomir's reenlistment in the WAVES. She is a charter member and former officer of Akron's Junior League. Stationed at Great Lakes, her reenlistment has left a vacancy that is difficult to fill in the Akron Ukrainian community.

* * *

Marie Zaderecky of Cleveland was really making time on the telephone at the Hotel Carter during the U.Y.L. of Ohio's Sports Rally with a romantic masculine voice on the other end. Thigs were going beautifully—then he asked, "Who is this?" "Oh," Marie sent over sweetly, "this is Marie Zaderecky, Mike Zaderecky's sister." "Eh, ya dope," came back, "this is your brother."

* * *

From Olga Kaschner of Detroit.—"According to my last correspondence with the editor, I stated that the membership of our club was about 12. As a result, the girls have offered me tuition for a mathematics course—seems we have double that amount of members. My apologies for misrepresenting the truth, and I'll wear my glasses at the next meeting."

* * *

Our girl, Eva Zepko of Akron, came through for the Jr. League at the Cleveland Sports Rally by tying for first place in the Polka contest.

* * *

This gal's head is still going around in circles from the overwhelming hospitality of the Detroiters. And never in her life did she see as much enthusiasm as that in evidence at the Saturday night club meeting of Branch 61. Only trouble was that Ann Pyndyk and Sophie Siehda enjoy "talking" as much as this Uke, making competition for the "floor" quite keen. On second thought, all the gals did their share of constructive and destructive vocalized communicating.

* * *

At the rate the members of Jr. Branch 558 are producing Ukrainian offspring, there should be twice as many branches in the League twenty years hence! The gals challenge any other group

TO MY MOTHER

I always see you everywhere I go,
And your advise I am glad to obey;
At morning and at evening when I pray
You are defending me from every woe.
In life as on the stage the people show
Much tragedy, and happy days in May
Are turning fast into a hopeless gray,
And winter comes with cold and frosty blow.
But I am not afraid of winter's cold;
Can I lose more than I already lost?
Yet you remain to me the best true friend.
The memory of you is more than gold,
It makes me strong against life's storm and frost,
Because I always feel your helping hand.

Christine Pereplys

(Editor's note—The authoress has only recently arrived from Europe).

JR. LEAGUE GIRL WINS 'SWEATER QUEEN' TITLE

After careful deliberation, seven judges from Michigan, Ohio, Pennsylvania and Illinois selected Valentina Saczkowski to reign as "Sweater Queen" over the Youth League of Ohio Sports Rally held in Cleveland February 25, 26 and 27th. "Valie," as she is called by her American friends, is not only an attractive girl, but also possesses an intriguing winning personality.

Valie is a DP who came to the United States with her mother,

father and brother two months ago. The story of the Saczkowski family is similar to the stories that are being brought to light more and more with each new arrival of a Ukrainian DP into the United States.

It was the Soviets who started the long series of tragic events that drove the Saczkowskis out of Ukraine into Warsaw, Poland, in 1917. In Warsaw Mr. and Mrs. Saczkowski began to build life anew and twenty years later they were the proud owners of one of the largest musical instrument stores in the city.

However their life in Poland was just a reprieve from the cruel persecution of the Russians. When Warsaw was bombed in the Second World War, the

ther, father and brother two months ago. The story of the Saczkowski family is similar to the stories that are being brought to light more and more with each new arrival of a Ukrainian DP into the United States.

It was the Soviets who started the long series of tragic events that drove the Saczkowskis out of Ukraine into Warsaw, Poland, in 1917. In Warsaw Mr. and Mrs. Saczkowski began to build life anew and twenty years later they were the proud owners of one of the largest musical instrument stores in the city.

However their life in Poland was just a reprieve from the cruel persecution of the Russians. When Warsaw was bombed in the Second World War, the

COMMITTEE OF 3 BRANCHES AND GUEST SPEAKER

Three UNWLA Branches in Detroit worked together for the very successful Detroit Lesya Ukrainka Concert. Leaders in the concert paused to have this photo snapped. Left to right, Mrs. Anastasia Bilovus, Secretary of Branch 31, Miss Frances Osacko, President Jr. Branch 61, Miss Helen Mural, Junior Vice-President of UNWLA, Cleveland, Ohio, Mrs. Ann Pyndyk, Vice-President Jr. Branch 61, and Mrs. Pauline Budzol, Third Vice-President of the UNWLA.

Saczkowskis who now were parents to a daughter and son, fled to escape the Russians. In their flight, they were captured by the Germans and put to work as forced labor on a farm not far from Vienna. There they worked and suffered until the American army moved them to a displaced persons camp in Munich, Germany.

Although conditions were very bad in Munich, Valie took advantage of every opportunity to further her education. With money that was painfully gathered by selling treasured objects, and with the few marks that could be earned by selling one's service to German citizens, Valie and her family raised enough money to pay her tuition in the School of Dentistry. Sharing one room with twenty people wasn't too conducive for study, but before Valie left Germany for the United States she was given a degree in dentistry.

Valie catches on quickly to American slang and already can sing our popular songs. She is eager to learn our ways and has already enrolled at Cleveland College for a course in conversational English.

While she is eager to learn the "American way," she is just as eager to teach and to explain the "Ukrainian way." A combination like that just can't be beat.

DETROIT BRANCH 61 FOR PRESS

Junior League, Branch 61, of UNWLA in Detroit, Mich., sent a donation in the amount of \$16.50 toward the Press Fund of Our Life.

The donation was collected at a social given at the home of Mrs. Kathryn Sosnowsky.

The names of members and guests who attended the social and made donations are:

- \$1.00: Helen Mural, Olga Czarnowycz, Sophie Czarnecki, Mrs. Pauline Budzol, Frances Osacko, Kathryn Los, Ann Pyndyk, Irene Hamm, Mary Heshczuk, Julia Comiskey, Mary Dorozenk, Mrs. Kathryn Sosnowsky, Ann Mihula, Sophie Pytroczo, Sophie Siehda.

Mary Honiowsky 50c.

Ann Mihula,
Treasurer.

UKRAINIAN ORTHODOX YOUTH CONVENTION

During the Ukrainian Orthodox Youth Convention to be held in Cleveland May 27, 28, 29 and 30, an all Ukrainian concert will be featured at the Engineers Building. Men and women chorus and dancing groups will perform for what promises to be an outstanding program.

Рятуймо українських жінок і дітей на скитальщині

Успішне масове українське віче у Вінніпегу, в Канаді, на яким промовляли п.п. Олена Кисілевська і Ірина Павликовська

Рятуйте українських жінок і дітей які ще залишились на скитальщині в Європі, бо їх не приймає до себе ніяка держава!

Такий був головний апель і мотив промов, що їх виголосили Ірина Павликовська й Олена Кисілевська на великому масовому вічу в театрі Плейгавс у Вінніпегу 20 березня.

Обидвох заслужених діячок на громадській ниві, а особливо серед українського жіноцтва, численна вінніпегська публіка прийняла дуже тепло і часто переривала їх промови рясними оплесками.

UKRAINIAN RECITALIST AT TOWN HALL

Olga Lepkova, foremost Ukrainian exponent of song, will give her third recital, the next under Columbia Artists Management will be in New York's

Olga Lepkova

famed Town Hall, on Tuesday evening, April 5, at 8:30 o'clock.

In addition to a varied program which includes compositions by Scarlatti, Handel, Purcell, Schubert, Verdi, Haydn Tschaikowsky, and which will undoubtedly show the versatility of this well-known Ukrainian mezzo-soprano, her program will also follow her personal tradition by including a group of four Ukrainian songs. The latter group includes Barwinsky's "My Homeland," a Lullaby also arranged by the same composer, Ludkewitch's "Someone still remembers me" and "Coquetry" by Tchyshko.

Miss Lepkova, praised by music critic Noel Straus of the N. Y. "Times" for her voice "of rare quality" and for her artistry, will be accompanied at her forthcoming recital by Erich Itor Kahn, well-known pianist and coach.

Віче уладжене Централєю Комітету Українок Канади, пройшло надзвичайно успішно. Велика саля театру була заповнена. Прибули масово послухати рідких дорогих гостей не лише жінки, але й чоловіки та молодь.

Надзвичайно ясними і щирими словами і з великим запалом змалювала п. Ірина Павликовська страшну трагедію українського народу під час другої світової війни, нечувані страхиття під московською большевицькою і німецькою окупацією, а далі незavidну долю українців на еміграції.

Вона заявила що український народ ніколи не припиняв боротьби проти окупантів і тепер продовжує її героїськими подвигами Української Повстанчої Армії.

На еміграції у трьох західних зонах Німеччини було на початку 205,000 українців — чоловіків, жінок і дітей, а коли вона виїздила на Світовий Конгрес Українського Жіноцтва до Америки минулої осені, було ще там поверх 80,000.

Молоді здорові люди далі виїзять у різні країни світу, але залишаються ще на скитальщині старці, інваліди, а головно жінки з дітьми, яких ми мусимо рятувати, бо їх не приймає тепер ніяка держава.

Ця пекуча справа була одною з найважливіших на світовім жіночій конгресі у Філадельфії, і тепер перед українським жіноцтвом Канади та Злучених Держав стоїть велике завдання — спровадити жінок і дітей зо скитальщини до цих країн, забезпечивши їм тут побут.

Ірина Павликовська зложила сердечну подяку Комітетові Українців Канади і Допомоговому Фондові КУК за їхню допомогу для скитальців, а зокрема подякувала о. д-ру Василеві Кушнірові, голові КУК, за його відвідини скитальців, а також воякам українцям канадійської армії, як Панчук, Яримович та інші за їхню всебічну допомогу і поради українським емігрантам.

Сеніорка українського жіночого руху, п. Олена Кисілевська, не дивлячись на свій вік (80 років), у своїй промові виявила надзвичайну енергію і запал. Вона апелювала до єдності українського жіноцтва без огляду на партійні переконання чи релігійну приналежність.

п. Ірина Павликовська

п. Олена Кисілевська

Там де неможуть об'єднатись чоловіки, мусять об'єднатись жінки і працювати для спільної справи. На українських жінок Канади й Америки, а головно на жіночі організації, спадає великий обов'язок — вирятувати українських жінок і дітей на скитальщині. Це не лише можна, але й мусимо зробити.

Івані Кисілевська, так само як і перед нею пані Павликовська, закликала до рішучої боротьби проти большевизму. Тепер коли світ поділений на два непримирні табори, українці мусять стати по стороні західних демократичних держав і боротись за перемогу християнської цивілізації проти безбожного большевизму. Власне на українців спадає обов'язок викривати перед світом злочини московського комунізму.

При кінці віча переведено на салі збірку, яка принесла близько 1,000 доларів.

Віче відкрила короткою промовою пані Євгенія Ситник, голова Централі Комітету Українок Канади. П. Ірину Павликовську представила п. Ольга Войценко, голова С.У.К. Олену Кисілевську представила п. Тарновецька, голова Ц.У.О.У.К.

В першій, концертній частині виступали: Мужеський Хор під проводом дир. В. Богноса, який розпочав концерт відспіванням гімну „О Канада“; п. В. Михайлівська-Кисілевська — фортепянове

соло; п. Мирослава Лазарович — вокальне соло при акомпаніменті на п'яні п. Іванни Приймич; дитячий танок, який вивела своєю школою артистка п. О. Заклимакська. Концерт-віче закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна“ і „Боже щастя“ (У. Г.)

У нашій раї на землі
Нічого кращого немає
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим.

Шевченко.

Кос Арал, 1849.

ЖІНОЧЕ СВЯТО В ЦУФФЕН- ГАВЗЕНІ

Дня 4 грудня в українським таборі в Цуффенгавзені відбулось урочисте святкування Патронки українського жіноцтва св. княгині Ольги.

Заходами місцевої Делегатури Об'єднання Жінок в церквах були відслужені молебні з посвяченням відзнак ОУЖ (з образом св. Ольги), потім був відчитаний реферат голови Делегатури Г. Варварової про княгиню Ольгу, а ввечері в салі СУМ був уладжений чайний вечір з концертом.

Участь в концерті брали: прибула з Америки до Європи панна Оля Шустакевич (кольоратурний сопран), оперова співачка (сопран) пані Муза Астрова, п'яніст проф. Богдан Перфецький і соліст-скрипак Василь Босий. П. О. Шустакевич проспівала кілька речей в англійській мові та не знаних ще в Європі композицій М. Гайворонського в українській мові.

Вечір перейшов у щирій родинній обстанові і затягнувся далеко у північ. З надатками до програми концерту виступали: Богданова, Галина Хамула, Филипів, Богданів. Зібрані хором відспівали кілька народних пісень. Вечір відірвав присутніх від сірих таборових буднів і переніс у теплі спогади колишнього життя.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні збори Округної Ради ССА

Річні збори Округної Ради ССА у Філадельфії відбулися 21 січня.

Голова п. Анна Сивуляк здала звіт про працю в минулому році, яку виконали всі відділи нашої організації Філадельфійської округи, об'єднані в ОРССА. Округна Рада брала активну участь у всіх загальних українських підприємствах у місті, а теж і в американських що були старанням Федерації Жіночих Клубів, Інтернешенел Інститут та інших. Округна Рада уладила кілька культурних підприємств, а також обходила свій 10-літній ювілей, з якого передано до Централі ССА 50 доларів на видання творів Лесі Українки англійською мовою.

Наша Округна Рада щиро працювала у приготуваннях до Світового Конгресу Українського Жіноцтва й призначила 25 дол. на покриття коштів приїзду делегатки з Європи. Також ОРФ жертвувала 25 доларів на Сиротинець у Філадельфії.

Ухвалено святкувати в цій році Свято Матері й Українських Героїнь.

До уряду на цей рік обрані: А. Сивуляк, голова; М. Головата, заступниця; М. Бабяк, і Ю. Летнавчин, секретарки; М. Лабяк, касієрка; Є. Слободян, Люба Головата, П. Панамаренко, контрольна комісія.

М. Бабяк.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні збори 4 відділу ССА

Дня 4 лютого відбулись річні збори Жіночого Демократичного Клубу, 4 відділу ССА в Нью Йорку.

Збори відкрила передсідателька пані Корнат. Після перчитання протоколу розвелась ширша дискусія яка виявила що щорічна праця принесла гарний результат. Членки радо працювали, склали пожертви: все і всюди були активні.

Потім по черзі уряднички склали звіти, перша голова п. Корнат сказала що кожного місяця була на зборах, у всіх підприємствах брала участь, також була на зібраннях як представниця товариства і давала всякі поради і вказівки. Подякувала за співпрацю всім членкам. Далі місто голова пані Латешевська сказала що старалася при кожній okazji

помагати голові у справах локальних, забавових і товариських, всюди і все була активна. Свої секретарські обовязки сповняли точно, скликала збори, перчитувала всю кореспонденцію, просила членок приходити точно і все на збори коли одержать зазив. Касієрка подала звіт з річних прибутків і витрат. У касі товариства лишається ще певна сума грошей

На кінець п-ні Іванна Бенцаль провідниця товариства, сказала що сповнюючи свої обовязки, була на кожних зборах, все обговорювала важні питання і пояснювала та взивала все членство до виконення обовязки: перед організацією і Централєю Союзу Українок.

Опісля пані Колтун вівзвала присутних дати урядові вотум довіри.

Пристаплено до вибору нового уряду на 1949. По обміні думок затверджено старий уряд до якого входять: Лідер п. Бенцал, гол. п. Корнат, місто голова п. Латешевська, писарка п. Марія Ленчук, кореспондентка секретарка п. Катерина Стефанович, касієрка п. Кароліна Барщевська. По виборі голова пані Корнат сказала що далше буде працювати для добра організації і просить підпертя при всяких okazіях, підприємствах більших і менших щоб призбирати

гріш для народної справи.

Далше виповнено річні вкладки до Централі ССА і призначено пожертви на інші народні цілі.

Постановлено теж зробити окреме підприємство з розгравкою на видання творів Лесі Українки. Наш 4 відділ ССА розвивається і більшає в силах, працюючи для добра організації і української справи.

Марія Ленчук, писарка

БРОНКС, Н. Й.

Річні збори 8 відділу ССА

Річні збори 8 відділу ССА у Бронксі, Н. Й., відбулись 9 січня у церковній салі. Голова Аполонія Дзума відкрила збори молитвою. Перчитано протокол який прийнято. Голова А. Дзума, фінансова секретарка Марія Лайтнер, і касієрка Марія Бобецька здавали звіт. Контрольна комісія, Марія Ригель і Анастасія Ковалишин підтвердили що відділові книжки знайшли в певнім порядку.

По звітах пристаплено до вибору нового уряду. Запитано голову п. Дзуму, чи останется на 1949, але вона подякувала, а предложила на голову Еву Корпало що прийняли всі членки однодушно щирими оплесками.

Далше обрані: Ева Ханів

рекордова секретарка, Марія Лайтнер фінансова секретарка, Марія Бобецька касієрка, Олена Вусс заступниця, передсідательки, Контрольна комісія: Марія Ригель, Марія Гелета, Надзирательки хворих: Анна Ерет, Марія Стравс.

Предсідателька Корпало заявила щоб якнайскорше вирішити наші відділові обовязки і вислати всі фонди на що всі членкині радо згодилися.

Дня 15 січня наш відділ уладив стрічу Нового Року у хаті п. О. Вусс. Стіл був гарно прибраний смачними стравами. Вечір перейшов гарно зо співами колядок. Привітав нас Санта Клос і дав нам всім гарні дарунки. Наша членкиня Марія Ригель була за Санта Клос. Складаємо сердечну подяку паням Е. Хамів, О. Вусс і М. Ригель.

Предсідателька Корпало встала і побажала всім щасливого Нового Року. Всі зложили коляду на пресовий фонд Нашого Життя:

5 дол. А. Морозович, по 3 дол.: Е. Пуцяк, М. Дідоха; по 2 дол.: Е. Хамів, А. Залевська, Е. Корпало; по 1 дол.: А. Ковалишин, А. Гурашевська, А. Ерет, К. Влох, М. Бобецька, М. Лайтнер, М. Ригель, М. Кресан, К. Синковська, К. Луцик, М. Гелета.

Покрито витрати, а \$20.00 посилаємо на пресовий фонд Нашого Життя.

ДІТРОИТ, МИШ.

Вдалиий і гарний концерт для вшанування пам'яті Лесі Українки

Свято уродин нашої великої письменниці-поетки, Лесі Українки у нашій громаді-входить у традицію, бо майже рік-річно відділи Союзу Українок Америки обходять ці роковини. Отож і цього року 20 лютого три відділи 5, 31 і 61 ССА приготували це свято так старанно і славно, як ще ніколи пердитим.

Пристаплено до зорганізування цієї найбільшої і щільком удакої імпрези, в інший спосіб як давніше. Відбуто тільки одно засідання, на яким назначено комітет тільки з трох осіб від кожного відділу, одну, п. Будзол від 5 відд., п. Біловус від 31, панну Осако від молодечого 61. Ми таки зараз взялись до праці, бо часу мали тільки три тижні. Через цей короткий час ми постійно працювали, залагоджували всі справи концерту.

В кожній справі у нас була згода і вирозомілість, а це як-

п. Ірина Павликовська і п. Дарія Ребет на вічу у Філадельфії

при Громадській роботі

(Продовження)

раз причинилося до успіху і видало великі жнива. 20 лютого 1949, точно в годині 3.30 пополудні, люди виповнили салю. Відколи працюю на народно-суспільній ниві, то ще не стрічала такої маси громадянства на концертах.

Пані А. Пиндик, членка молодечого відділу СУА кількома словами вітає присутніх, дякує за численне прибуття і просить вставанням з місць вшанувати славу пам'яті Лесі Українки.

А тут великий, сильний хор бо з більш як 50 осіб, панни Стефанії Андрусевич співає гимни: американський і Союзу Українок Америки, з такою силою краси і могутості, чого ми ще не чули дотепер. А що Стефанія ділить свій хор на три відмінні часті, дівочий, мужеський і мішаний, то протягом програми публіка три рази грімко оплескувала, співаків і співачок за прегарне і сильне духове вдоволення що його дав цей славний хор під умілою управою нашої диригентки Андрусевич.

Дальше, співаки-пн. І. Косіковський С. Золя, при фортеп'яні п-ні М. Сливінської, відспівали дует і солові кусники так природно і чудово, що також дістали бурю оплесків.

Святочний реферат відчитала пані К. Савка, скиталка, дуже добре, про творчість Лесі Українки.

А тут знову пісні Української Повстанчої Армії, у виконанні родин: Стельмахів і Захарків, з мандолінами. Декламація „Без надії буду таки сподіватись” Лесі Українки, виголошена панею Захарків, вишла мужньо, сильно і прекрасно. Друга декламація „До кращої мети”, Й. Біловуса, виголошена панею Біловус також дала велике воволення присутнім про що сказали довгі грімкі оплески.

Аж тут молоденька гостя Галя Мураль, головна містоголова Союзу Українок Америки із Клівленду, в англійській мові пояснювала і переконувала про значення творів Лесі Українки і чому треба їх видавати в англійській мові, таксамо як інших наших славних письменників. Молода панна Галя це щира українська патріотка, яка працює для української справи радо і з переконання. Її реферат усім дуже подобався, і загалом наша молоденька містоголова здобула собі наше загальне признание.

Товариство Боян виступило під проводом В. Головача у-

країнськими народними танками, які всім припали до вподоби. Це закінчило програму свята Лесі Українки.

Замітне було і те що публіка до кінця сиділа неначе зачарована без зайвих шумів, стуків та шепотів. Портрет Лесі Українки на сцену вималював наш знаний артист маляр пан Рунка. Концерт пройшов так розумно і гарно, що працівниці відчували тільки велике духове вдоволення і сильну заохоту до дальшої праці. І стали перед нами слова д-ра Ю. Русова у книжці „Душа Народу і Дух Нації”: „Хочеш зробити успіх в суспільній праці, то звяжися з людьми по своїй ідеї, бо коли помішаєшся, то будеш стрічати тільки перешкоди, які будуть нищити і спиняти твою добру працю і твої думки”

Переведено на сали збірку на видання творів Лесі Українки, п англійській мові яка принесла \$80.00. Український Демократичний Клуб прислав побажання успіху у святі і пожертву \$5.00. Панство Мидицькі з Толідо, Огайо, також побажання і \$5.00, панна Мураль зложила \$5.00 в часі збірки, решта приходи були з оголошень і білетів. Разом загальний прибуток \$559.00, витрати \$159.00, лишилося \$400.00.

Винагороджено артистам що на сцені виступали, бо не можна бути вічними жебраками, все задармо, чим робиться кривду нашим мистецьким талантам.

Просимо, прийміть щирю подяку всі ті, ро причинились до успіху концерту, а громаді подяка за численну участь. Членкам за продавання білетів.

Комітет трьох відділів 5, 31 і 61 Союзу Українок Америки. — Ділова секретарка Анастасія Г. Біловус

ДІТРОИТ, МИШІ.

Річні збори 5 відділу СУА

Річні збори 5 відділу СУА імені Княгині Ольги відбулися 23 січня. Збори одкрила заступниця предсідательки пані Сиділо молитвою і попросила секретарку перечитати протокол з минулих зборів, а потім фінансовий звіт. Приступлено

до звітів урядничок. Перша здала звіт пані Сиділо котра сказала що ніколи не сподівалася що прийдеться їй заступати місце покійної Магдалини Войтович яка так щиро працювала для нашого відділу, і була всіми люблена. Вона померла торік а працю її продовжала до кінця року п. Сиділо.

Опісля були звіти других урядничок, а так здала звіт контрольна комісія, п. А. Патра і А. Носій які заявили що фінансові книжки знаходяться в якнайкращім порядку.

Приступлено до вибору уряду на 1949. Зборами проводила п. А. Патра.

До уряду увійшли: голова А. Касій, заступниця Т. Сиділо, рекордова секретарка П. Будзол, заступниця Т. Дідуник, фінансова секретарка А. Галишин, заступниця П. Стедкевич, скарбничка К. Стасів, заступниця А. Мудра. Контрольна комісія: А. Патра, Ю. Андрушко і А. Стравняк. Підприємчий комітет, п.: Хомяк, Андрушко, Бугай, Батожинська, Попек, Левкович, Бобас.

По виборах ще були деякі важні справи як свято Лесі Українки яке приготувляли разом з трома відділами СУА на 20 лютого, забава бінго на 2 квітня, підвишка вкладки до 2 дол. річно від членки, купно до дому. Також п. Будзол здала звіт із засідання Головної Управи СУА, яке відбулося 2 січня у Філадельфії. На цім зборі закінчено.

Тепер ще про працю цілорічну нашого відділу. Як щороку так і цього року не занедбано культурно-освітніх сходин і такі відбулись протягом року. Перші сходини були для подяки уступаючій урядничці пані А. Масівчук. На цих сходинах були відповідні промови, подано перекуску а також перевели збірку на Наше Життя. Другі сходини це спільне свячене на яким пані К. Савка дала відчит про Роксаяну. Третє це пикник в городі нашої членки пані Кобаси на яким також крім веселої забави був реферат про Княгиню Ольгу.

З 31 відділом разом відсвятковано роковини народження Лесі Українки, великої нашої поетки. Гроші з концерту вислано нан видання її творів. Найбільше присвятилось уваги і праці для 15-літнього ювілею нашого відділу який відбувся у жовтні із великим успіхом, як з моральної так матеріальної

сторони. Також дано дві забави в бінго щоб придбати фінансів яких так конечно потрібно.

Помагали ми також Конгресовому Комітетові в уладженні величавого пикнику на яким відбувся контест популярності з великим успіхом що приніс тисячу доларів чистого прибутку. Членки зібрали теж на листи 126 дол. на працю того комітету.

З Украинським Допомоговим комітетом також по можності співпрацює наш відділ і на його працю заколядував 164.60.

На Червоний Хрест зібрано 120 дол., з Філією СУА теж співпрацював в уладжуванні величавого жіночого віча. Наш відділ багато причинився до його успіху.

У громадським житті міста Дітройт наш відділ є активний, а також і в нашій парохії.

На народні цілі жертвовано: До Централі СУА на пресовий фонд Нашого Життя 100 дол., річна вкладка 20 дол., організаційний фонд 5 дол., конвенційний фонд 10 дол., побажання у Конгресовій книжці 10 дол., делегатки на конвенцію і конгрес 60 дол., до парохії на школу і цвіти 127 дол., привіти товариствам 27 дол., цвіти помершим і Служби Божі за членок 28.29 дол., з каси до Допомогового Комітету 25 доларів, на поміч вдовам і сиротам 25 дол., з каси до Укр. Конгресового Комітету 25 дол., кореспонденція 5.50 дол. Разом 442.78 дол.

Прибутки в 1948: місячна вкладка 87.10, коляда на купно до дому 252.50, збірка на пресовий фонд Нашого Життя 16.76, з бінго 124.55, із спільного свяченого 36.00, з пикнику 33.75, збірка на пресовий фонд Нашого Життя 75.00, з 15-літнього ювілею 392.48, з бінго 176.86. Разом 1,195.36 дол.

Павлина Будзол,
секр. 5 відділу СУА.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД НАШОГО ЖИТТЯ Філадельфія, Па.

На зборах 42 відділу СУА у Філадельфії, на поклик п. П. Панамаренко, голови, наступні членки зложили свої датки на пресовий фонд Нашого Життя, з нагоди кампанії проголошеної в Нашім Житті.

\$5.00 Марія Головата;

По \$2.00: Павлина Малиновська, Софія Миць, Павлина Панамаренко;

По \$1.00: Ева Вовчак, Катерина Мороз, Анна Марич, Марія Мисакович, Ліна Монастирська, Розалія Кутельмах, Марія Демяник.

Разом зібрано \$18.00.

Відновіть передплату!

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

(Продовження.)

ДІТРОИТ, МИШ.

Літературний вечір в честь Лесі Українки

Пошанування літературної праці Лесі Українки стало певного роду законом для нашого відділу, що носить ім'я цієї великої поетки. Коли оснóвувалось наше товариство в кінці 1937 року, тільки деякі одиниці з членок мали неясне поняття про цю нашу письменницю. Неймовірно здавалось носити ім'я Лесі Українки, а не знати, хто вона.

Тому в самих початках оснóвання нашого відділу відбувались постійно лекції й відчити про життя і творчість Лесі Українки. У нас не було доволі відомостей про неї, не було де дістати її твори і тому кожна її хочби коротенька поезія була для нас вельми цінною і не раз послужила нам для цілого відчиту або лекції.

"Молодість Лесі Українки" що була друкована в органі Союзу Українок "Жінка" у Львові, служила нам теж за матеріал і це ми використали послідовно в кільканадцяти лекціях. Таким чином ім'я нашої поетки стало нам близьким, а життя її і творчість — загадкою, яку ми стараємось помалу розгадувати. Та ми вже пізнали глибину душі Лесі Українки і її високі задуми.

Кожного року в місяці лютім

влаштуємо Літературний Вечір на честь Лесі Українки на якому розвивається широка тема про скриті багатства, які вона оставила не тільки нам українцям але теж цілому людству. Цього року теж відбувся у нас Літературний Вечір, який заслуговує на окрему згадку ще й тому що на цей вечір запрошено як гостя промовницю паню Михайлину Мамчур. Ця молоденька пані є дружиною Степана Мамчура професора соціології в Університеті Вейн і немало зацікавила учасників своєю повою.

Вечір відбувся в гостинній світлиці дому п-ва Демрей і виглядав вельми культурно та святочно. Дбайлива рука господині дому опрацювала гарні програмки, прикрашуючи їх жовто-синьою стрічкою, а крім програмових точок поміщено й короткі уривки з Лесиних поем, які п-ні Демрей і п-ні Волкер переклали англійською мовою по своїм поетичнім хисті. А на почесному місці устатковано столик прикритий вишивками, на якому видніли кілька книг світової слави літературів, між ними біографія англійської поетки Єлисавети Баррет-Бравнінг, якої літературна праця оцінена світом дуже високо, а якої життєва доля така дуже схожа із життям Лесі.

Слід зазначити, що учасниць було понад тридцять і більш як половина українки роджені в Америці, і тому про Лесю лунало слово здебільша в мові Америки.

Голова відділу п-ні Демрей відкрила програму коротким привітальним словом і попросила заступницю голови п-ню Волкер до переведення вечора. П-ні Волкер пояснила учасницям ціль такого вечора і сказала, що українки повинні знайомитися з українською літературою, а зокрема з творами Лесі Українки, бо це піднесе в їх очах престиж українського народу, з якого вони походять і повинні дбати, щоб про цей народ мати широкі відомості. Навела теж факт, що знавці світової літератури ставлять Лесю Українку як літературку дуже високо, і той факт повинен нас спонукати ширше поглянути ближче постаті нашої поетки.

Дальше п-ні Волкер проголосила декляматорку л. Ю. М. Шустакевич, яка приготувала дві поезії Лесі, а саме: "Ой піду я в бір" і "З Невольничих пісень" (Так, ми раби). Перша поема — пояснювала п. Шустакевичева — це тема з особистих переживань поетки і написана тоді, коли вона була ще дуже молода і коли здавалось їй що увесь світ кругом неї сміявся і радів щастям, тільки вона одна, із своїм смутком, своєю досадою в серці, не знаходить собі спокою. Цей неспокій, це глибоке відчуття кривки, якою

наділило життя нашу поетку, спонукувало її до творчості. Подавши відповідне пояснення, п. Шустакевичева виголосила намічену поему з правдивою скаргою Лесиної душі. Перед другою продукцією п-ні Шустакевич просить в учасниць пильної уваги, бо саме друга поема хоч коротка та зате широко змістовна символічна й вимагає скупчення уваги. Цю поему вона виголосила в піднесеному дусі і в ній саме характеризувала динамічну силу Лесиного слова.

Провідниця свята п-ні Волкер дякує декляматорці разом з учасницями, а потім просить до реферату п-ню Михайлину Марчур. Сердечними оплесками вітаємо гостю-промовницю яка спершу трошки збентежено а потім впевнено почала свій реферат що напевне потривав доброї пів години. Реферат містив у собі обширно і старанно опрацьовану біографію поетки з важними фактами з її життя. Леся Українка — говорила бесідниця — крім свого власного тягару, прийняла журбу про долю українського народу, а не можучи писати про свій народ одверто, через переслідування колишньої царської Росії, вона пише про неволю всіх поневолених і уполіджених. Вона пише про переслідування християн і це приміює дуже символічно до терпіння і переслідувань українського народу. Бесідниця вміло підходила у своїй мові до поем Лесиних, виголошую-

Блянка Гаврисевич Бачинська

Перший Союз Українок на Великій Україні

ПРАЦЯ НАШОГО ЖІНОЦТВА ДЛЯ НЕЗАЛЕЖНОЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

(Спогад з рр. 1919-1920)

(Докінчення)

З часом Союз Українок своєю відданою безкорисною працею зеднував собі щораз то більшу повагу не тільки серед нашого громадянства але й серед найвищих кол обох українських урядів, так що перше міністерство військових справ, а опісля і всі інші міністерства видали розпорядок, на основі якого тільки ті жінки могли одержати працю в міністерствах, які мали доручення від Союзу Українок. Це у великій мірі піднесло престиж нашої жіночої організації.

Коли положення молодої української держави ставало щораз то важче і треба було за всяку ціну рятувати нашу незалежність, створено "Комітет Охорони Республіки", й до участі покликано теж Союз Українок, який вислав голову Блянку Баранову як свою представницю. Не було майже ні одної ділянки праці в молодій Укр. Державі, в якій наша жіноча організація не брала б участі. А у своїй діяльності стояв СУ у зв'язку з усіма майже діючими громадянськими установами. Своє приміщення мав Союз Українок у клубі імені Шевченка, де займав салю засідань, бібліотеку, велику салю для імпрез або зборів, буфет і кімнату для секретарки.

Свідками і співробітницями нашої праці у цій самотній жіночій організації на Придніпрянській Україні були сотні свідомих громадянок і визначних жінок, з яких подам деякі імена, що збереглись у моїй пам'яті. А то: проф. Софія Русова і Люд-

мила Старицька-Черняхівська, наша визначна письменниця, п-ні Петлюра (дружина гол. отамана Симона Петлюри) і п.п. Приходько, Сірополко, Удовиченко, Годлевська, дві сестри Коломийченки, О. Одріна, Ганна Чикаленко-Келлер, Совачева, Оксана Озаркевич Бірецька, Паладійчук, Марія Терлецька, Левова, Марія Струтинська Пісецька, Вітрова, М. Левицька, і багато других, яких імена затерлись мені в пам'яті.

Союз Українок зорганізував також Секцію Дівчат, в якій працювали молоденькі дівчата від 17-19 років. Між ними визначились своєю ревною працею: Дві сестри Даниловичівни, Калина Старицька-Черняхівська, Стелля Гаврисевич, дві сестри Годлевські, Бемко і багато інших. з почину голови СУ: засідання Головного Відділу і Президії товариства відбувались у формі ширших сходів, що з одного боку притягало якнайширші кола нашого жіноцтва до співпраці, а з другого боку давало нашому жіноцтву можливість обзнайомлюватися з діяльністю товариства.

Коли члени СУ розбрились по Європі, позасновували у різних краях українські жіночі організації, які до сьогодні продовжують свою працю.

З перспективи років являється цей огляд праці нашого організованого жіноцтва важливим періодом в історії нашого народу, коли то в часі будівництва нашої власної незалежної держави, наше жіноцтво не стояло осторонь громадянського життя, а взялося з великим завзяттям і глибокою вірою до праці в будові власного храму, щоб як каже поет Олесь Бабій:

"Щоб наш народ став вільним будівничим,
Що сам буде свій дім і свій храм,
Як твір найвищий — богочоловічим
На Славу Богу й нам Його синам"

Докидаючи свої цеголки до цього великого народного храму, наше жіноцтво виписало на своїм пралорі ось-такі клічі:

"За волю народу! За волю людини! За нашу Соборну Незалежну Українську Державу!"

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

(Проводження)

чи їх читку у двох мовах — українській і англійській.

Слухаючи такого реферату, ставало ясно, що ця внучка українського народу, своїми власними думками буде думати про цей народ, якого паростком вона є, і своїми словами говоритиме до свого вже народу про Україну, яка видала таку славну поетку як Лєся Українка. Усі ми довгими оплесками нагородили промовницю за цей справді цінний реферат.

Для ширшого зрозуміння Лєсиних творів п-ні Волкер відкрила дискусію, до якої між іншим зголосилась п-ні Марія Корса. Вона говорила про поезію "Так, ми раби", що вона відчуває що ця поема затронує незвичайні питання і тому просить ширшого вивчення. Таке прохання п-ні Корси було дуже побажане і корисне. Вияснення подала п-ні Шустакевич дуже солідно та цікаво, наводячи значення подібних слів, які саме не є присутні для слухача. Поетка у цій поемі має на цілі своїми словами зрушити до чину сорок мільоновий колюс українського народу. Вона наче збирає поневолені сили цілого світу, летить думкою до єгипетських "феллагів", вказує на гіндуських "паріїв" підносить учинок римського гладіатора Спартака і кінчає свою поему знаком запитання та жде відповіді — від кого? Відповідь має дати український народ. І український народ дає цю відповідь — Українською Повстанчою Армією.

В дискусії взяла участь теж Уляна Ковалівна, згадуючи про літературні вечерки в честь Лєси Українки у Львові, і висловила радість що молода генерація тут роджених українок бере активну участь у таких вечерках. По цим ще п-ні Волкер представила деяких пань, що загостили до нас у перший раз і викликала новоприбулу з Європи п-ню Ольгу Дичків, яка теж в короткім слові згадала про невідрадіні обставини рідних сторін. Між присутніми бачимо і вітаємо теж з Європи п-ню Боровську, дружину євангелицького пастора Володимира Боровського. Бачимо теж п-ню Марту Віхорек, це кореспондентка Клубу Українських Абсолвентів, яка редагує місячний бюлетень для свого клубу і до речі, подала уже дуже прихильну згадку про наш вечорек у своїм бюлетені.

При кінці п-ні Волкер говорила ще про Централю США, яка має видати твори Лєси У-

країнки в англійській мові, що вже переклади заплачені, та що тепер треба посилити збірку фондів на видрукування тих перекладів. Дякуючи всім за участь і виконавцям за доцільний вклад праці на цей Літературний Вечір, п-ні Волкер закінчила програму а пані дому попросила усіх до легкої перекуски.

Тов. ім. Лєси Українки
відділ 37 СУА.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Річні збори 14 відділу СУА

Річні збори 14 відділу СУА у Клівленді відбулися 16 січня. По звітах вибрано новий уряд на 1949 в якого склад увійшли Олена Степанік, голова, Марія Білецька заступниця, Анна Бурко рекордова секретарка, Катерина Насаль заступниця, М. Кравчишин фінансова секретарка; Текля Баюн касерка; Контролори: Анна Єлиш і Текля Ярига. Делегатки до Злучених Організацій: Олена Степанік і Марія Білецька.

Опісля членівці ухвалили виасигнувати гроші на такі цілі: Вкладка до Централі \$20.00, на часопис Наше Життя \$25.00, на парохіяльну школу у Клівленді \$50.00 і на Сироти у Філадельфії \$25.00.

А. Бурко, секр.

СОЮЗ УКРАЇНОК В АРГЕНТИНІ

Українки в Аргентині зробили важливий крок вперед, організуючи самостійну жіночу установу — Союз Українок Аргентини.

Дня 23 лютого в домівці Українського Клубу відбулися Установчі Збори Союзу Українок Аргентини. Жіноцтво прибуло численно на сходинах, були жінки що вже давно проживають в Аргентині і чимало новоприбулих.

Відчитано два цікаві реферати: п. Ольги Мороз про "Історію Союзу Українок" та п. Люби Вітошинської про "Український Всесвітній Жіночий Конгрес" та про створення Федерації Українських Жінок.

Переслухано і затверджено Статут СУА, та вибрано управу.

Про установлення першої управи нової організації наспіло таке офіційне повідомлення:

Буенос Айрес
19 березня, 1949
До Хвальної Управи
Союзу Українок Америки
у Філадельфії

Маємо честь повідомити Вас,

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА

(До 22 березня, 1949)

Річна вкладка	
Відділ	
1 Нью Йорк Ситі	20.00
8 Бронкс	20.00
14 Клівленд	20.00
20 Філадельфія	20.00
28 Ньюарк	20.00
42 Філадельфія	20.00
54 Бриджпорт	20.00
55 Рочестер	20.00
59 Болтимор	20.00
Організаційний Фонд	
Відділ	
1 Нью Йорк Ситі	5.00
8 Бронкс	5.00
20 Філадельфія	5.00
28 Ньюарк	5.00
35 Озон Парк	5.00
42 Філадельфія	5.00
43 Вайтстон	5.00
54 Бриджпорт за 1948-49	10.00

що 23 лютого, 1949, відбулися в Буенос Айрес Установчі Збори Союзу Українок Аргентини. У висліді голосування вибрано таку управу:

Ніна Онацька, голова; Анна Середяк, заступниця голови; Марія Пацлавська, секретарка; Ольга Григорашук, заступниця секретарки; Анна Григорашук, скарбничка; Члени Управи: Тетяна Михайлівська, Марія Медвідь, Ярослава Горенок, Антонія Грабар і Люба Вітошинська; Контрольна Комісія: Анна Денесюк, Ольга Мороз, Ярослава Шепарович.

Почесною головою вибрана п. Емілія Стернюк, довголітня працівничка в організуванні українського жіноцтва.

Просимо ввічливо інформувати нас про Вашу діяльність та прислати нам Ваш цінний часопис "Наше Життя"

За СУ Аргентини

Ніна Онацька, голова
М. Пацлавська, секр.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

До виказу жертводавців на пресовий фонд Нашого Життя з Шикаго, Іл., треба додати: Варвара Кіт \$1.00 Францішка Ломацька 1.00

До виказу жертводавців на вічу і на товариській забаві у панства Пискливих у Клівленді, Огайо, треба додати імена: пані З. Лазука, Е. Дуброс, А. Коверська, М. Поливка, К. Фесачин, А. Фесачин.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARket 1320

Обслуга в день і ночі

Помічна квіт. сила

Відділ	
1 Нью Йорк Ситі	10.00
8 Бронкс	5.00
20 Філадельфія	10.00
28 Ньюарк	15.00
35 Озон Парк	10.00
42 Філадельфія	20.00
46 Філадельфія	15.00
35 Рочестер	10.00
59 Болтимор	10.00

Конвенційний Фонд
Від. 54 Бриджпорт 10.00

Стипендійний Фонд
Від. 20 Філадельфія 10.00

Фонд видання творів
Лєси Украинки

Комітет 3 від. 5, 31, 61
зі свята Лєси Украинки 400.00
Від. 28 Ньюарк 20.00

Резервовий Фонд
Від. 1 Нью Йорк Ситі 5.00
Від. 8 Бронкс 55.00
Від. 35 Озон Парк 5.00

Фонд Матері і Дитини
Іванна Бенцаль 5.00

Передплати прислали:

Анастасія Зепко, Акрон	20
П. Панамаренко, Філа.	17
А. Кравчук, Нью Йорк	8
Анна Олійник, Честер	8
Єва Корпало, Бронкс	5
Олена Мураль, Клівленд	5
Емілія Слободян, Філа.	3
П. Кульчицька, Бічгорст	3
Павлина Будзол, Детройт	3
Анна Сивуляк, Філадельфія	3
Іван Ватраль, Філадельфія	2
Анна Багряк, Фінексвил, Па.	2
Анна Дусенко, Нью Йорк	2
Катер. Ярош, Філадельфія	2
С. Чапельська, Елизабет	2
Катер. Шемердяк, Шикаго	2

По одній передплаті:

Анна Дмитрусь, Філадельфія; Антоніна Кульчицька, Філадельфія; Василина Шевчук, Бриджпорт; Емілія Корнат, Едмгорст, Н. Й.; М. Шевчук, Лек Горн, Па.; Тов. ім. Кобилянської, Мічессек, Канада; Марія Ракоса, Когоор; Фі Біленка, Болтимор; Л. Слюзар; Марія Пастушек, Честер, Па.; Варвара Колюба, Міннеаполіс; Олена Горбаль, Дарбі, Конн.; Олена Швед, Річмонд Гилл; Юлія Крєвень, Асторія; Марта Парічук, Лафает, Н. Дж.; Марія Лучка, Детройт; Марія Тарас, Детройт; Анна Настюк, Ірвінгтон, Н. Дж.; Анна Прісташ, Мєвчестер, Н. Г.; Укр. Ліга, Детройт; Марія Пулк, Акрон; Олександра Шафранська; Міннеаполіс; Юлія Маньовська, Болтимор; Олена Гординська, Ньюарк.

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.

PHILADELPHIA 30, PA.